

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2017 r. Trybunał (siódma izba) w części odrzucił i w pozostałym zakresie oddalił odwołanie oraz postanowił, że X-cen-tek GmbH & Co. KG pokryje własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 24 października 2017 r. – Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego / Industrial Quesera Cuquerella S.L. i Juan Ramón Cuquerella Montagud

(Sprawa C-614/17)

(2018/C 042/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego

Druga strona postępowania: Industrial Quesera Cuquerella S.L. i Juan Ramón Cuquerella Montagud

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zabronione w art. 13 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 510/2006⁽¹⁾ przywołanie chronionej nazwy pochodzenia powinno nastąpić koniecznie poprzez użycie nazw wykazujących wizualne, fonetyczne lub konceptualne podobieństwo z chronioną nazwą pochodzenia, czy też może nastąpić poprzez użycie oznaczeń graficznych przywołujących nazwę pochodzenia?
- 2) W sytuacji gdy chodzi o chronioną nazwę pochodzenia o charakterze geograficznym [art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 510/2006] oraz o produkty takie same lub porównywalne, czy użycie oznaczeń przywołujących region, z którym jest związana chroniona nazwa pochodzenia, może zostać uznane za przywołanie samej chronionej nazwy pochodzenia w znaczeniu art. 13 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 510/2006, które to przywołanie jest niedopuszczalne nawet w przypadku, gdy osoba używająca tych oznaczeń jest producentem, który ma siedzibę w regionie, z którym jest związana chroniona nazwa pochodzenia, lecz którego produkty nie są objęte taką chronioną nazwą pochodzenia, ponieważ nie spełniają wymogów – innych niż pochodzenie geograficzne – określonych w specyfikacji?
- 3) Czy pojęcie przeciętnego konsumenta, właściwie poinformowanego oraz dostatecznie uważnego i rozsądnego, do którego sposobu postrzegania należy się odnieść w celu ustalenia, czy istnieje „przywołanie” w rozumieniu art. 13 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 510/2006, należy rozumieć w ten sposób, że odnosi się ono do konsumenta europejskiego, czy też może odnosić się wyłącznie do konsumenta państwa członkowskiego, w którym wytwarzany jest produkt dający sposobność do przywołania chronionego oznaczenia geograficznego lub z którym ChNP jest związana geograficznie i w którym produkt ten jest w większości spożywany?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. 2006, L 93, s. 12)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Dunajská Streda (Słowacja) w dniu 8 listopada 2017 r. – ZSE Energia a.s. / RG

(Sprawa C-627/17)

(2018/C 042/06)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresný súd Dunajská Streda

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca (powód): ZSE Energia a.s.

Strona przeciwna (pozwany): RG

przy udziale: ZSE Energia CZ s.r.o.

Pytania prejudycjalne

1) Czy pojęcie „jednej ze stron”, którym posługuje się art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r.⁽¹⁾ ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń (Dz.U. L 199, z dnia 31 lipca 2007 r., s. 1, zwanego dalej „rozporządzeniem nr 861/2007”) należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również „interwenienta”, czyli podmiot uczestniczący w postępowaniu, który nie jest stroną skarżącą (powodem) ani stroną przeciwną (pozwany), lecz uczestniczy w postępowaniu jedynie popierając żądania strony skarżącej (powoda) lub strony przeciwniej (pozwanego)?

2) Jeżeli „interwenienta” nie należy uważać za „stronę” w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia 861/2007:

czy postępowanie wszczęte z wykorzystaniem formularza A zawartego w załączniku [I] do rozporządzenia nr 861/2007 pomiędzy stroną skarżącą (powodem) i stroną przeciwną (pozwany) jest objęte zakresem stosowania rozporządzenia nr 861/2007 w rozumieniu jego art. 2 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 1, jeśli strony te mają miejsce zamieszkania w tym samym państwie członkowskim, w którym siedzibę ma sąd rozpatrujący sprawę a jedynie „interwenient” ma miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim?

⁽¹⁾ Dz.U. 2007, L 199, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht
Oberösterreich (Austria) w dniu 10 listopada 2017 r. – Gmalieva s.r.o., Manfred Naderhirn**

(Sprawa C-633/17)

(2018/C 042/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Strony w postępowaniu głównym

Skarżący: Gmalieva s.r.o., Manfred Naderhirn

Urzędy, których decyzje zostały zaskarżone: Landespolizeidirektion Oberösterreich, Bezirkshauptmann von Linz-Land

Pozostali uczestnicy postępowania: Mag. Jungwirth u. Mag. Fabian OHG, Mag. Krenn KG, Michael Weber, Gunhild Mayr i Mag. Übermaßer KG

Pytanie prejudycjalne

Czy zgodne z zagwarantowaną w art. 49 TFUE swobodą przedsiębiorczości lub z zagwarantowaną w art. 56 swobodą świadczenia usług jest takie połączenie systemu proceduralnego i organizacji sądów, jakie zostało ustanowione w Austrii dla trybunałów prawa publicznego w art. 133 ust. 4 B-VG i art. 144 ust. 1 Bundes-Verfassungsgesetz w połączeniu z §§ 41, 42 i 63 Verwaltungsgerichtshofgesetz, z jednej strony, i w połączeniu z § 87 Verfassungsgerichtshofgesetz z drugiej strony –

polegające na:

zwykłej kasacji przez sąd najwyższej instancji, która w efekcie nie oznacza wydania rozstrzygnięcia w sprawie, lecz tylko formalne przekazanie jej sądowi niższej instancji, tj.

1) uchylenie zaskarżonego wyroku

2) wraz ze zobowiązaniem sądu niższej instancji do wydania nowego orzeczenia przy